

PRIČE DOBROTI

Savjetovališće

Luka Ritz

"NEMOJTE SE TRUDITI DA SAMO VI BUDETE DOBRI, VEĆ DA I SVIJET ŠTO GA IZA SEBE OSTAVLJATE POSTANE DOBAR." (Bertolt Brecht)

PRIČE DOBROTI

Život se uglavnom sastoji od malih stvari, trenutaka u kojima jesmo dobro sami sa sobom i u kojima tu svoju dobru energiju dijelimo, jačamo s drugima. A drugi nisu samo naša obitelj, naši prijatelji i ljudi s kojima dijelimo svoje vrijeme, drugi su najčešće nepoznate osobe koje i ne primjećujemo, ali koje su tu u našoj blizini i koje ponekad trebaju našu pažnju, našu dobru energiju, naša djela.

Savjetovalište „Luka Ritz“ pokrenulo je projekt pod nazivom „Priče o dobroti“ u suradnji s nekoliko zagrebačkih osnovnih škola koji je imao za cilj potaknuti djecu na uočavanje "dobrog koje stvara dobro", na aktivno uključivanje i bilježenje priča, radnji, događaja nastalih iz osobnog iskustva i iskustva njihovih bližnjih. Učesnici projekta pozvani su da o dobrim djelima svjedoče kroz različite kreativne forme; literarni tekstovi, eseji, pjesme, stripovi, slike, akcije.

„Pričama o dobroti“ želimo promicati pozitivne vrijednosti; toleranciju, odgovornost, altruizam i empatiju te djecu poticati na uočavanje tih vrijednosti i na potrebu osobnog participiranja i djelovanja u tom duhu.

Donosimo vam izbor pristiglih radova koji su pokušali odgovoriti na neka od slijedećih pitanja:

Što je dobro i kakvo dobro mogu učiniti danas?

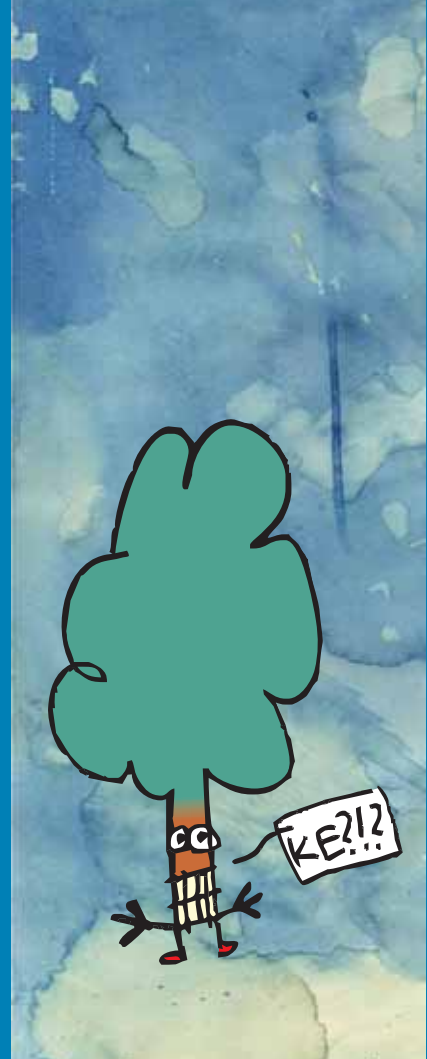
Kako mogu pomoći nekome kome je pomoć potrebna?

Kako nekome mogu uljepšati dan?

Što znači biti dobar čovjek?

Koje to male stvari čine život i svijet ljepšim?

Čini nam se da su ova dječja razmišljanja iznimno vrijedna i želimo ih podijeliti s vama. 😊

RAZMIŠLJANJA O DOBROTI

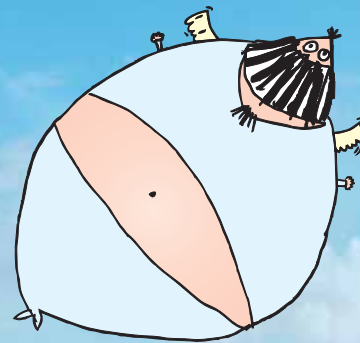
ŠTO JE DOBROTA

*Oliver Mando, 8.a
OŠ Bukovac*

Dobrota je kao oblak,
pahuljast i nježan.
Dobrota je zimski dan,
bijel i tako snježan.

Dobrota je kao ptica,
što seže u visine.
Ili kao riba,
što vuče u dubine.

Dobrota je u nama
i ne treba je kriti.
Dobrota je u našem srcu,
na mjestu gdje treba biti.

O DOBROTI

Laura Grosman, 5.a

OŠ Ljubljana

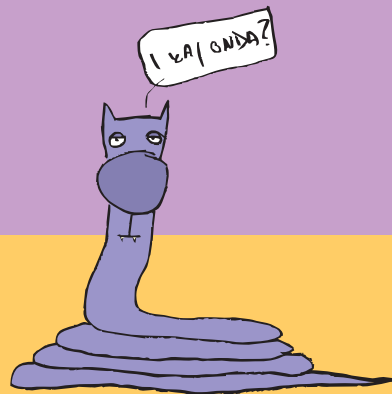
- dobro je pomagati, voljeti i brinuti se o drugima
- dobro je poštivati profesore
- danas bih mogla pomoći svome prijatelju iz klupe, pokazati mu što mu nije jasno
- dobro je posuditi prijatelju olovku
- dobro je pomiriti se s neprijateljem
- dobro je dati drugima što ti voliš, bombon npr. BITI DOBAR ČOVJEK ZNAČI pomagati drugima, ne biti sebičan i misliti samo na sebe, poštivati i voljeti druge.

MOJE RAZMIŠLJANJE

Karla Vuković, 5.a.

OŠ Ljubljana

Ako je netko drugačiji, ne smijemo upirati prstom u njega nego mu ponuditi svoje prijateljstvo.

ŽIVOT

Tomislav Gretić, 5.a
OŠ Ljubljana

Boli tuga,
dođe i ode kao duga,
i prizove u pomoć
tvoga druga.

Nema boli i tuge
što ostavlja
tragove duge,
preduge.

I nema zlog vječnog,
patnje lude
za one koji se u životu trude.

RAZMIŠLJANJA O DOBROTI

Što je to dobro? Čini li to svatko? Je li doista važno koliko imamo prijatelja? Jesmo li tužni kada se posvađamo s prijateljima? Jesmo li tužni kada su i oni tužni? Je li važno biti dobar i dijeliti s drugim svoje osjećaje? Zašto se ljudi međusobno svađaju i tuku? Je li to normalno za današnji život?

Ljudi se danas stalno tuku, svađaju, psuju jedni druge. Takve pojave najviše opažamo kod djece, tinejdžera, maloljetnika. Da bi to spriječili, moramo prestati misliti samo na sebe i odvojiti vremena i za druge. Trebali bi jedni drugima malo više pomagati (u zadaći, kod kuće, u školi i u bilo kojoj drugoj odgojnoj i društvenoj zajednici). Ja mislim da je doista važno biti dobar prijatelj. Druženjem i zajedničkim radom lakše ćeš savladati teškoće i uvijek imati osobe kojima ćeš se moći povjeriti i koji će ti pružiti ruku kada ti bude potrebna.

Smatram da bi se ljudi trebali više međusobno družiti i jedni drugima pomagati kako bi svijet i, najvažnije, svoj život učinili ljepšim. 😊

ŠTO JE TO DOBROTA?

Lucija Viduka, 5.a

OŠ Ljubljana

RAZMIŠLJANJA O DOBROTI

Dobrota je, nažalost, u današnjem svijetu rijetka. Ljudi misle da ne mogu ništa dobro učiniti...

U jednom gradu živjela je jako siromašna obitelj. Majka je bila u kolicima pa nije mogla raditi, djevojčica je bila još mlada, a otac ih je ostavio. Hranile su se u pučkoj kuhinji i živjele u starom stanu. Bližio se majčin dan. Djevojčica je nabrala buketić livadnoga cvijeća i poklonila ga majci. Majka je zagrlila djevojčicu i rekla joj da je voli.

Prava istina je da dobro možemo činiti na svakom koraku. Jedan osmijeh učinit će nekom dan ljepšim. ☺

DOBROTA

Hana Keresteš, 5.a

OŠ Ljubljana

SVAKI DAN – NOVA PRILIKA

Petra Knežević, 5.a

OŠ Ljubljana

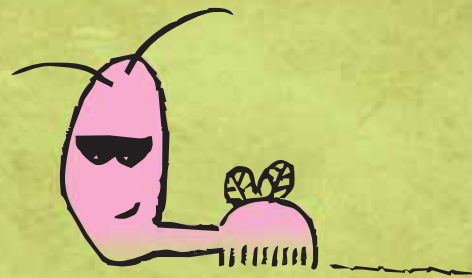

Svaki dan je nova prilika u kojem možemo iskazati svoju dobrotu. Samo moramo imati otvoreno srce, a to znači htjeti, željeti, i na kraju, odvažiti se i to učiniti. Dani u kojima učinimo nešto za druge dragocjeni su. Da bismo učinili nešto dobro ili nekom uljepšali dan, ne moramo učiniti neku veliku stvar, to može biti veliki, široki osmijeh ili možda samo topli prijateljski zagrljaj onda kad je to nekome najpotrebnije. To može biti prijateljski pogled ili iskreni kompliment kao i priznanje da taj netko nešto bolje radi i od tebe samog.

Dobrotu možemo iskazati posjetom bolesnom prijatelju kako se ne bi osjećao usamljenim i zaboravljenim. Ili pomoći u učenju školskoj prijateljici. Ali i pruženom rukom nemoćnoj starici iz poštovanja zbog toga što je tako dugo nosila teret života. Uljepšati dan možemo nekom telefonskim pozivom ili luckastom čestitkom za rođendan. Razveseliti možemo i one kojima život nije pružio mogućnost izbora niti privilegiju da budu sretni kao mi. To su gladna i bolesna te djeca bez roditelja i toplih domova. Darujući im svoj džeparac ili darivanjem svoje odjeće i obuće, dajemo im do znanja da nisu zaboravljeni i sami, te na taj način im, pa makar i na kratko olakšavamo i onako težak život.

Eto, to su sve male stvari koje možemo učiniti za druge i razveseliti ih. To nas čini boljima i plemenitijima. Kad bi se barem svi ljudi svijeta svaki dan trudili učiniti takve male stvari jedni za druge, svijet bi bio ljepši. Svi smo dužni tome težiti. Moramo biti poput Sunca koje svaki dan izlazi i nikad se ne umara. A sutra je novi dan i nova prilika. 😊

ŠTO MOGU UČINITI DANAS?

SLIJEPA GOSPOĐA

*Laura Srp, 5.a
OŠ Ljubljana*

Jednog sam dana htjela prijeći cestu. Pokraj mene je stajala starija gospođa. Imala je sunčane naočale, iako sunca nije bilo, bijeli štap i traku oko vrata sa slikom invalidskih kolica. Odmah sam shvatila da je gospođa slijepa. Baš kad smo trebali prijeći cestu, pojavilo se crveno svjetlo na semaforu. Brzo sam zaustavila gospođu i rekla joj da je crveno. Zahvalila mi je. Kada se pojavilo zeleno svjetlo, zajedno smo prešle raskrižje. ☺

KAKVO DOBRO MOGU UČINITI DANAS

*Karla Vuković, 5.a
OŠ Ljubljana*

Danas ću slijepoj osobi pomoći prijeći cestu.

Danas ću staroj susjedi pomoći ponijeti vrećice iz trgovine.

Danas ću bratu pomoći napisati zadaću.

Danas ću izvesti svog psa u šetnju.

Danas ću posebno pažljivo napisati zadaću.

Danas ću zagrliti mamu i poljubiti tatu.

Danas ću raditi ono zbog čega ću se sutra dobro osjećati i nastaviti činiti dobro.

ŠTO MOGU UČINITI DANAS?

ŠTO MOGU UČINITI DANAS?

Dobro je kad nekome nešto dobro učinim. Na primjer, kad vidim staru gospođu da nosi tešku torbu, pomognem joj pri ulasku u tramvaj ili kada vidim stariju osobu, ustupim joj svoje mjesto u autobusu.

Isto tako, kada vidim dvoje svojih prijatelja koji se svađaju, nastojim ih smiriti kako se ne bi potukli, jer niti jedna tučnjava ne završi dobro.

Kad nakon ljeta majka izvadi topliju odjeću iz ormara i kad vidimo da mi neke od tih stvari više ne pristaju jer sam ih prerasla, složim ih u vrećicu da ih majka odnese u Caritas.

Kada umjesto svoje prabake usisam njen stan, sigurna sam da sam joj uljepšala dan, kad majci uberem cvjetić ili pospremim svoju sobu, vidim da je sretna.

Biti dobar čovjek znači imati dobru dušu, nikome ne željeti zlo. Ugledam li čovjeka koji prosi, dat ću mu onoliko koliko mislim da mogu odvojiti od svog džeparca.

Sve ovo što sam do sada nabrojala su naizgled male stvari, ali puno znače onima kojima se daju. 😊

PRIČA O DOBROTI

Monika Kralj, 5.a

OŠ Ljubljana

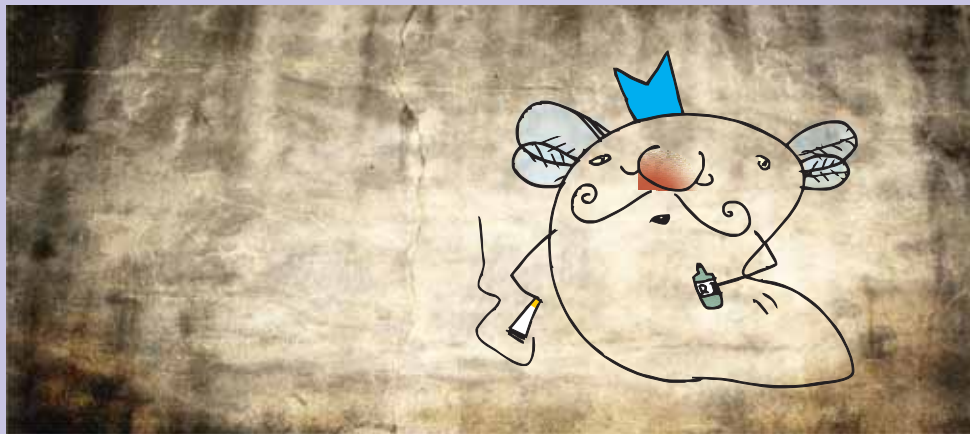

DOBRO DJELO

Nika Klečak, 5.a

OŠ Ljubljana

Danas ispred Konzuma vidjela sam nekog čovjeka da prosi. Pomislila sam - jadan on. Nije imao jednu nogu. Bilo mi ga je žao pa sam odlučila dati mu nešto novaca. Ali, nisam mu mogla dati jer ne bih imala za ono što me mama poslala da kupim. Sutradan sam vidjela istog čovjeka kada sam išla u školu. Pušio je. Zašto onda prosi? Ako može kupiti cigarete koje mu ne trebaju, može i ostalo što mu treba. Odlučila sam mu ipak dati tih pet kuna koje sam imala. Rekla sam mu da ne prosi ako ima novaca za cigarete. Kada sam se vratila iz škole, vidjela sam ga opet. Poslušao je mojsavjet, odlučio je ne pušiti. Bilo mi je drago što sam nekome pomogla i učinila dobro djelo. 😊

PRIČE O DOBROTI

ODGOVOR

Brina Hercigonja, 5.b

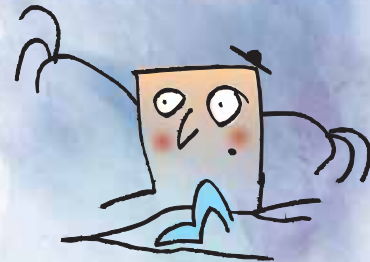
OŠ Trnsko

Svaki čovjek drugačije razmišlja o značenju dobrote i svatko ima drugačiji odgovor na pitanje što znači biti dobar čovjek. Mama mi često postavi to pitanje. Nekima je dobar čovjek onaj koji mu došapne pravi odgovor na ispitu, no možda je to čovjek koji nam svaki dan nešto daruje, ili je to onaj koji nam se stalno smiješi. Dugo vremena nisam znala koje su to osobine koje ima dobar čovjek. Mislila sam da je to čovjek koji je većinu vremena dobar sa mnom, da nije važno okrene li mi nekoliko puta leđa ili me ponekad ismije...

Jednoga smo se dana mama i ja uputile u grad. Dok smo hodale ulicama i razgledavale izloge, i to one izloge koji su zanimali moju mamu, meni je bilo malo dosadno pa sam gledala oko sebe. Za oko mi je zapeo jedan postariji prosjak koji je čekao na semaforu. Bio je odjeven u crnu jaknu i kratke hlače, a na nogama je imao potrgane tenisice. Bio je neobrijan i nosio je jednu šalicu u koju su rijetki ubacili koji novčić. Šepao je. Malo iza

njega stajao je mladi čovjek u odijelu. Nestrpljivo je cupkao dok je čekao zeleno svjetlo na semaforu. Izgledalo je da mu se jako žuri i da ga nije briga za ljude koji ga okružuju. Upalilo se zeleno svjetlo. Svi su pojurili preko pješačkoga prijelaza. Tada se dogodilo nešto neočekivano. Prosjak je pao, a čovjek u odijelu, bez obzira koliko mu se žurilo, dotrčao je do prosjaka, pomogao mu da ustane, uzeo ga pod ruku i krenuo s njim put obližnje pekarnice. Za nekoliko su trenutaka ponovno bili na ulici. Rukovali su se i nasmiješili jedan drugome. Poslovni je čovjek otišao u svom smjeru. Prosjak je ostao stajati na ulici.

Tada sam shvatila. Biti dobar čovjek znači pomagati drugima i činiti dobra djela. U tom sam trenutku pogledala svoju mamu. Povelala sam je niz ulicu prema čovjeku koji je držao šalicu u ruci. Željela sam mami odgovoriti na pitanje što znači biti dobar čovjek. 😊

PRIČE O DOBROTI

POGLED KOJI JE PROMIJENIO SUDBINU

Lana Hercigonja, 7.b

OŠ Trnsko

Ina i Tanja su najbolje prijateljice. Imaju puno toga zajedničkog. Vole slušati istu glazbu, čitati iste knjige, vole iste sportove, no danas ne žive u istome gradu... Kada su se susrele, bile su jako različite. Ina je bila siročče, lutala je ulicama velikoga grada, a Tanja je imala dom, obitelj. Ovo je priča o Ini i Tanji, priča o susretu koji je obilježio njihove živote.

Jednog oblačnoga dana Tanju je mama poslala u dućan kako bi kupila mlijeko i dala joj 20 kuna. Tanja je, izašavši iz kuće, na kraju svoje ulice ugledala djevojku približno njezinih godina. Prosila je. Bila je u

poderanoj odjeći kratkih rukava iako je već bila kasna jesen, mjesec studeni. Imala je kratku raščupanu kosu. Izdaleka se vidjelo da je siromašna. Pogledi su im se sreli dok je Tanja prolazila pored nje. Kupujući mlijeko u dućanu, Tanja nije prestala razmišljati o tužnom pogledu nepoznate djevojčice. Sažalila se nad njenom sudbinom. Izašavši iz dućana, prišla joj je i dala joj ostatak novca.

- Izvoli - rekla je.

- Kako se zoveš?

- Oh, hvala ti na novcu. Ja sam Ina, a ti? – upita potihoo djevojčica.

- Ja sam Tanja i živim preko puta. Želiš li poći k meni na čaj? Izgledaš promrzlo.

- Može, hvala!

Krenule su prema Tanjinoj kući.

- Već si tu? - upita mama.

- O, pa mi imamo gošču...

Mama se iznenadila kada ih je vidjela. Uz šalicu toploga čaja i netom ispečene kiflice, Tanja je ispričala

kako je upoznala Inu, a Ina je započela svoju tužnu priču.

-Još kada sam bila mala, mama i tata su mi se razveli. Nekoliko godina kasnije mama mi je umrla od teške bolesti, pa su me poslali u sirotište jer nisu mogli pronaći moga oca. Iz sirotišta sam pobjegla jer me nitko nije doživljavao i mnogi su me vrijeđali. Kad bi me vratili u dom, ja sam uvijek nekako pronašla način da nestanem iz toga prostora u kojem se nisam osjećala dobrodošlom. Rodbina mi je raštrkana po svijetu i nitko se o meni nije želio brinuti. Sada nastojim preživjeti od isprošenog novca, sama, na ulici.

Ini poteku suze niz lice.

Tanja i njezina mama sažalile su se nad Ininom tužnom sudbinom i u dogovoru s Tanjinim tatom odlučili su Inu privremeno, na kratko vrijeme, udomiti u svojoj obitelji dok se ne pronađe neko drugo rješenje ili neka obitelj koja bi Ini mogla pružiti dom. Tanja je poželjela da Ina živi u istom kvartu ili barem gradu tako da se njih dvije mogu viđati. Ini su stručne službe tražile primjerenu obitelj. Tanja i Ina su

postajale kao sestre. Ina je krenula i u školu, s Tanjom u razred. Nakon dva mjeseca javio se jedan par u četrdesetim godinama koji su željeli udomiti Inu, ali je nastao mali problem, barem za Tanju. Oni su živjeli u drugom gradu. Dogovoren je posjet kako bi mogućí udomitelji vidjeli Inu. Pokazalo se da su zaista dobronamjerni ljudi i Ina im se jako svidjela. Stručne su službe odlučile Inu dodijeliti novoj obitelji. Razvila se velika ljubav.

Rastanak je između Ine i Tanje, dvije trinaestogodišnjakinje, bio jako tužan, no ne toliko koliko je mogao biti jer su se obitelji dogovorile da će se viđati svi zajedno jedanput mjesečno...

Danas Tanja i Ina imaju 19 godina i još su uvijek najbolje i nerazdvojne prijateljice. Da onoga prohladnoga dana nije bilo Tanjine dobrote i osjećaja za nemoćnu djevojčicu, Ina bi možda još uvijek lutala ulicama ovoga velikoga grada.

Dobri i pravi ljudi su oni koji nas neće napustiti i koji nas neće zaobići kada nam je to najpotrebnije. Naša je dobrota svakodnevno nekome neizmjereno važna. ☺

DOBROTA

Vid Jurić, 7.b

Oš Trnsko

Što je zapravo dobrota? Od kuda dolazi? Dobrota kao riječ izgleda jednostavno, ali je zapravo tako čudnovat pojam. Dobrota može biti samo riječ, ali je vrjednija kao djelo.

Za mene dobrota nije samo kada napravimo nešto dobro (npr. dobijem 5, napišem zadaću i sl.), već je dobrota u ljudima i u našim srcima. Sjećam se kada sam u jednoj emisiji na televiziji čuo: "Taj čovjek zrači dobrotom..." Evo, to je još jedna definicija dobrote. Dobrota dolazi iz nas samih. Samo je na nama koliko ćemo tu dobrotu pokazati, iskoristiti i njome pomoći drugima oko nas; onima koji su manje sretni, bolesni i tužni.

Dobro, nećemo sad o tužnim stvarima... Što bi još značila dobrota? Probuditi dobrotu u nekom, to je još jedan oblik dobrote. Nekom tko je tužan, dobrotom uspjati izmamiti osmijeh na licu i dati mu snage da krene dalje. Mnogo puta samo stisak ruke znači više nego govor. Primjere možemo naći svugdje oko nas, pa čak i na televiziji. Klasična borba dobrih ljudi i zlih. Uvijek se nađe jedan zlikovac koji želi biti dobar. No, nema tu količinu dobrote, pa u nekoj sceni pozitivac svojom dobrotom „preobrazi“

tog zlikovca u svoga prijatelja. Tako je i u svakodnevnom životu, možda ne kao u filmu, ali slično.

Ali, (uvijek mora biti ali), dobrota može biti i neiskrena. Ružno će zvučati, pokvarena. Kako to mislim? Uvijek se nađe „izgubljena“ osoba. Ona koja je nova, npr. u školi, i ne zna s kim se družiti. Upadne u neku lošu skupinu, ni sam ne zna da su oni loši. Ali kako? Vrlo jednostavno. Skupina se predstavi kao dobronamjerna (iskoristi toliko dobrote koliko ima) i pridruži ga skupini. Kada on shvati da je prevaren lažnom dobrotom, može biti kasno.

Kao zadnji primjer i najvažniji za dobrotu, napisao bih sljedeće: **BUDI SVOJ**. Ako si onakav kakav jesi, dobrota će „prštati“ iz tebe. Nećeš biti pod pritiskom da vani moraš biti faca, a doma nešto drugo. To je zapravo najveća dobrota, mi sami.

Za kraj bih iskoristio riječi pjesnika Kahila Gibrana : „ Ljepota nije na licu, ljepota je svjetlo u srcu.“ To je zapravo pojašnjava izvor dobrote. Bez nas ne bi bilo dobrote i to ne bi bio svijet kakav ja danas želim. 😊

PRIČE O DOBROTI

ISKRICE DOBROTE

Ena Kostanjević, 7.e

OŠ Trnsko

Dobrota? Što je ona zapravo? Je li to sreća, toplina ili iskrenost? Svodi li se cijeli život na dobrotu? Pokušavala sam pronaći odgovore na ova pitanja u svojoj zbunjenoj pubertetskoj glavi.

Vraćajući se s instrukcija iz matematike, razmišljala sam o značenju dobrote koja je danas postala poput izgubljenoga blaga.

Je li dobrota uvijek iskrena?

Jesam li ja dobra osoba?

Danas sam pozdravila susjedu, a ona mi je odgovorila smiješkom. Znači li to da sam ja prema njoj bila dobra ili samo ljubazna?

Otključala sam vrata stana. Mama se još nije vratila s posla. Odlučila sam oprati kosu. U međuvremenu,

mama je već zakoračila u toplinu našega doma. Čim je ušla, započela je s pripremanjem večere. Nakon večere otišla sam u svoju sobu napisati zadaću. Zazvonio je telefon. Podigla sam slušalicu. S druge sam strane žice začula tatin glas.

- Ena, tata je. Trebao bih mamu. Važno je.

Nije mi se baš dalo slušati njihov razgovor, pa otiđoh u sobu nastaviti započeti posao. Desetak minuta kasnije mama me pozvala u kuhinju. Rekla mi je kako se dogovorila s ocem, inače me živciralo njezino dogovaranje s mojim tatom, da za zimske praznike idem k njemu u Tunis posjetiti bolesnu baku. Baki će biti rođendan i bilo bi ju lijepo posjetiti, govorila je mama.

- Starica te se zaželjela, vidjele ste se prije osam godina.

Pokušavala sam mami objasniti da se ne slažem s tatom. On mi sve zabranjuje, tamo ću poludjeti od dosade. Mama me zamolila da to učinim zbog bake. Ostatak je večeri prošao u tišini. Moje su misli bile zbrkane. Trebala sam zimske praznike provesti s Marijanom i ostatkom ekipe. Odlučila sam ipak ne razmišljati o budućnosti, nego se skoncentrirati na sadašnje trenutke, školu i ocjene.

Vrijeme je brzo prolazilo i približio se dan moga putovanja. Dan prije leta avionom, sve sam stvari spakirala u crveni kufer. Natrpala sam toliko stvari da bi ljudi pomislili da u Tunis putujem na nekoliko godina, a ne na tjedan dana. Sljedećeg me jutro mama odvezla u zračnu luku. Predala me stjuardesi i rekla da budem dobra i da će me tata dočekati u tamošnjoj zračnoj luci.

Nakon duge vožnje, napokon smo sletjeli. Većinu sam vremena spavala. Dočekao me otac. Poletjela sam mu u zagrljaj, bez obzira na sve. Ipak ga nisam dugo vidjela. Vozili smo se autom do njegove kuće sat vremena. Kada smo stigli, shvatila sam da moj otac i moja baka žive na selu. Pomislila sam kako će mi sada jedina zanimacija biti gledanje automobila na malom putu koji prolazi ulicom.

Ušavši u kuću, izgrlila sam se s bakom. Bila je stara i nemoćna. Plakala je od sreće. Cijeli sam taj dan provela s bakom. Ona mi je pričala zgone i nezgone koje su joj se dogodile kada je bila mojih godina. I sutradan sam se družila s bakom. Nije bilo tako loše.

Četvrti sam dan upoznala Rahelu i Azijada, susjede iz ulice. Bili su mojih godina. S njima sam provodila dio vremena, ali sam svakodnevno imala potrebu biti s ocem i bakom.

Prije odlaska u Hrvatsku, počela sam razmišljati što baki darovati za rođendan. Dosjetila sam se. Napraviti ću joj album s fotografijama, no nešto je nedostajalo. Nova fotografija s bakom. Fotografirale smo se. Sa svojega USB-a sam isprintala kod Rahele slike iz djetinjstva i sve ih lijepo posložila u album koji sam izradila sama. Sutradan, na dan bakina rođendana, tata i ja smo baki pekli tortu. Ukasili smo je čokoladnim mrvicama jer smo ih obožavali. Kada sam baki pružila svoj dar, rasplakala se od sreće. Fotografirala sam se još jedanput s njom te i tu fotografiju stavila u album.

Te sam večeri spremila stvari u svoj crveni kufer.

Sutradan ujutro morala sam krenuti put zračne luke. Rastanak s bakom je bio bolan. U zračnoj luci, moj je otac zaplakao. I ja sam. Zahvalila sam mu što mi je omogućio da posjetim njega i svoju baku.

Ušla sam u avion. Avion je uzletio. Gledala sam bijele oblake i razmišljala. Jesam li ja u svemu ovome ispala dobra kći i unuka?

No, tada shvatih. Dobrotu nije lako definirati, ali kada osjetimo onu neobjašnjivu toplinu i ponos u sebi, znamo da smo napravili dobro djelo, da smo pokazali svoju dobru stranu i da smo zapravo dobar čovjek. 😊

PRIČA O DOBROTI

Filip Borić, 5.a
OŠ Ljubljana

Jednog sunčanog dana bio sam na trešnjevačkoj tržnici. Pokraj štanda s voćem vidio sam čovjeka kako prosi. Na sebi je imao poderanu odjeću, sijedu kosu i bradu. Rijetki kupci i prolaznici bacili bi mu novčić. Mnogi bogato obučeni prošli su, a da mu ništa nisu dali.

I ja sam prošao pokraj prosjaka i ništa mu nisam dao. Tada sam vidio ženu koja prodaje voće kako prosjaku daje dvije zadnje jabuke sa svoga štanda. Prosjak je bio jako zahvalan. Tada sam se posramio. Shvatio sam da meni par kuna ne znači ništa, a njemu cijelo bogatstvo. Otišao sam u dućan i kupio mu pecivo. Kada sam mu pružio pecivo, prosjak mi se nasmješio. Ja sam bio sretan.

Shvatio sam da je lijepo činiti dobro. Činiti dobro nekada znači dati nekome samo osmijeh ili poljubac. Moja mama je sretna kad me poljubi jer čini dobro sebi i meni. 😊

I JA MIJENJAM

Današnji se svijet ne može puno promijeniti, ili čak i može, ali mi se na to ne obaziremo, niti pokušavamo.

Ja živim u svojem svijetu, svijetu koji mogu promijeniti.

Ja živim u svijetu u kojem imam mnogo "love", ali mnogo "love" s kojom mogu sagraditi utočišta za sve napuštene životinje, "love" s kojom im mogu priuštiti obrok i topao dom.

Živim u svijetu gdje su svi ljudi prijatelji, gdje nitko nikoga ne ubija i ne ranjava.

Živim u svijetu gdje se političari ne natječu za vlast u državi u kojoj mnogi ljudi ne primaju plaće i gdje ljudi žive na rubu, nego gdje oni državu mijenjaju na bolje, gdje ljudima pružaju nadu.

Živim u svijetu gdje se svaka bolest može izliječiti i gdje nitko ne umire.

Živim u svijetu gdje nitko nikog ne osuđuje zbog njegova izgleda, nacionalnosti, vjere ili boje kože.

Živim u svijetu gdje svi Afrikanci imaju dom, hranu i vodu.

Živim u svijetu u kojem se nitko ne uzvisuje, gdje smo svi jednaki.

Živim u svijetu u kojem to mogu promijeniti.

Živim u svijetu u kojem sam ja veterinarka.

Možda je takav svijet teško ostvariti, ali ništa ne dolazi samo od sebe, u sve što želimo moramo uložiti mnogo truda, a trud se uvijek isplati. ☺

SVIJET

ŽIVIM U...

Daria Knežević, 8.b

OŠ Stenjevec

PROBUDI SE I SPRIJEČI

Mirella Graffel, 8.b
Oš Stenjevec

Mnogi su agresivni, bezobrazni, nepromišljeni, misle da sve mogu riješiti šakama, nasiljem i ružnim riječima. U svijetu se stalno stvaraju neke bande, ljudi krađu, ubijaju najveću misteriju Božjeg stvaranja, svoju braću i sestre, ljude. Znam da ja ne mogu zaustaviti nekog ubojicu koji je ušao u splet zamršenih misli i emocija. Znam da ne mogu zaustaviti nekog okorjelog prevaranta ili kradljivca koji je cijeli svoj život gradio ciglama zla i laži, ali mogu zaustaviti neke obiteljske probleme, svađice i zagađivanje okoliša u momo okružju.

Mene iskreno muči zagađivanje okoliša. Prijatelji često znaju baciti neki papirić na pod ili čak i plastičnu bocu. To me jako smeta, pa iza njih znam i podignuti to smeće. Uvijek ih gnjavim da taj jedan mali papirić bace u koš za smeće i pomognu u očuvanju našeg prekrasnog planeta, za koji se stvarno vrijedi boriti. Ni sami ne znamo po kojem mi to blagu koračamo.

Stvari kod kuće nisu uvijek tako bajne. Moj brat je bolestan i hiperaktivan, teško izlazimo na kraj s njime. Mama i tata se užasno živciraju i ponekad im se tlak zna vinuti među oblake pa povise glas i izgube kontrolu. Baš zbog toga često imamo obiteljske sastanke i razgovaramo o problemima. Prošli sastanak smo se dogovorili kako ćemo, ako itko izgubi kontrolu i glas mu

počne nekontrolirano strujati zrakom, zaustaviti ga i preuzeti stvar u svoje ruke. Moja obitelj pridonosi tome da mijenjamo sebe, a samo tako možemo i druge.

Svađe u školi, mrzim ih! Uvijek neke pogrešne informacije lutaju zrakom i zagađuju uši. Učenici se svađaju bez razloga i od muhe prave slona. Kao da traže razlog za svađu, a onda, kada ga nađu, ponašaju se kao bikovi kada vide crvenu zastavu. Zalete se neprimjerenim riječima i bez razmišljanja ih bacaju na drugu osobu. Ne znam razlog, ali prijatelji me često zovu da pomirim dva namrgođena lica i vratim im osmijeh. Ne volim se miješati u svađe, ali nekada moram razbistriti te male glave jer ne razumiju da su te svađe samo sitnice koje nisu toliko bitne. Najčešće svaka svađa završi sa sretnim završetkom i kasnije se smiju stvarima koje su ih sprječavale da se zajedno smiju ili podijele neka zanimljiva iskustva; joj te mušice u glavi.

Okoliš, obiteljske i prijateljske svađe, mali problemi oko kojih se svatko od nas može potruditi i spriječiti ih. Budi ono što jesi, razmišljaj zrelo o budućnosti i sačuvaj i osiguraj bolju budućnost sebi i svojim potomcima. Razmisli prije nego li nekoga povrijediš, i podignuti mali paprić pomoći će nama svima u poboljšanju i očuvanju svijeta. Tako svi možemo mijenjati svijet. 😊

JA SAM SAMO KOTAČIĆ, ALI MOGU NEŠTO PROMIJENITI

Marita Mesić, 8.b

Oš Stenjevec

Zlo. Tako mala riječ polako, ali sigurno uništava ovaj ogroman svijet. Nas ne uništava priroda ili neko više biće, mi sebe sami uništavamo. Sebični smo, puni mržnje, ljubomore i znamo samo nanositi bol. Ne vjerujemo jedni drugima, lažemo, vrijeđamo, za svoju bol i patnju uvijek okrivljujemo nekoga drugoga ne zapitavši se je li možda problem u nama?

Tako smo sebični i grozni da uništavamo prirodu, ne shvaćajući da bez nje ne možemo. Bacamo smeće, uništavamo šume, radimo eksperimente s opasnim kemikalijama... Ne shvaćamo da nam je Bog dao prirodu i život, ali i slobodu izbora. Mi sami možemo odabrati hoćemo li pomoći u očuvanju ili uništavanju Majke prirode. Možemo se promijeniti, ne sasvim, ali barem malo. Možemo ne trošiti vodu bez veze, ne bacati hranu, reciklirati i još mnogo toga. Možemo biti bolji prema ljudima, možemo im pomoći, možemo ih voljeti. Mržnja i laž su oni koji uživaju uništavajući međuljudske odnose. Ljudi svijetom hodaju i žive kao da je život nekakvo natjecanje. Ne znaju dobro iskoristiti život i uživati u njemu. Obaziru se na nebitne stvari, a zanemaruju one prave. Zanemaruju obitelji i prijatelje, ljubav. Svijet se danas vrti samo oko

novca. Ako imaš novac, imaš sve. Svi gledamo tko ima bolji auto, kuću, odjeću ili mobitel. To je krivo razmišljanje. Ljudi bi trebali gledati unutarnju ljepotu. Puni smo vanjskih predrasuda, svoju nervozu iskaljujemo na ljudima koji se ističu. Na svijet gledamo kao da smo slijepi, ne razmišljamo o budućnosti, ponašamo se kao da ne vidimo da prirodi ne preostaje još dugo. Ne shvaćamo da svijet moramo čuvati za svoju djecu. Ono za nekoliko desetaka godina neće imati pitke vode. Tako smo slijepi od sebičnosti da ne vidimo da i danas djeca u Africi umiru od gladi i žeđi.

Ja sam odlučila svojim malim postupcima promijeniti svijet. Znam da sam ja samo jedan kotačić u ovom užurbanom velikom vlaku, ali mogu nešto promijeniti. Mogu usrećiti mamu tako da joj pomognem u kući, mogu razveseliti baku i nazvati ju ponekad. Mogu pomoći prijatelju u zadaći, dati mu kompliment. Prirodu mogu očuvati štedeći vodu, reciklirajući novine i plastične boce. Znam da ne mogu natjerati cijeli svijet da tako pomogne, ali poznati ljudi, ljudi koji imaju utjecaja u svijetu, mogu. Oni bi trebali biti primjer drugima. Ja mogu biti primjer malom broju ljudi, ali bolje išta nego ništa. ☺

Svjetske krize, ratovi i brojne druge stvari mijenjaju svijet. Ali kako taj veliki svijet može promijeniti jedan dječak? "Sve ovisi o tebi", govorela bi mi baka dok sam radio u vrtu. Kada sam bio manji, nisam razumio, ali danas razumijem. Ja mijenjam vrt posadivši biljku ovdje ili ondje, koliko sjemenki ću posijati, ne smije biti previše, a niti premalo, koliko duboko ću posijati, jesam li kupio dobro sjeme. Na sva ta pitanja odgovaram ja, tako mijenjam vrt. Ali kako promijeniti taj široki pojam – svijet?

Ako mogu promijeniti barem jedan dio ovoga svijeta, to bi bilo dovoljno, ali ja želim više. Svojom tvrdoglavošću i upornošću želim poboljšati situaciju u svojoj obitelji. Koliko radim, toliko ću dobiti. Izvršavanjem majčinih, ne toliko napornih, više dosadnih zadataka, pomažem joj da nema toliko užurban i naporan dan. Pomognem li bratu oko zadaće, shvatit će gradivo i dobro će napisati ispit ili buduće zadaće. Stišam li glazbu dok se igram na računalu, pomažem braći da na miru mogu učiti ili čitati lektiru. Olakšavanjem ovako malih zadataka mogu promijeniti raspoređenje u domu. Ali kako promijeniti svijet?

Škola je moj drugi dom. Obitelj mi govori da više provodim vremena u njoj nego kod kuće. Ako nekom objasnim zadaću ili gradivo, uvelike mijenjam njegovo znanje. Slušam li na satu, profesoričin rad će se isplatiti. Moj rad se u ovoj ustanovi cijeni i nagrađuje. Uvjerim li prijatelja da promijeni stav, da se barem malo promijeni, dovoljno je. Ako je tvrdoglav kao magarac, barem sam pokušao. Upravo sam shvatio, ja mijenjam svijet. Barem svoj svijet, Moj i bakin vrt, moj dom, svoju školu i svoje prijatelje. Svatko može promijeniti svijet. Mala stvar je dovoljna za promjenu. Vraćam se na riječi moje pametne i mudre bake: "Sve ovisi o tebi!" ☺

SVE OVISI O TEBI

Ivan Goletić, 8 b

Oš Stenjevec

DOBROTA U AKCIJI

Na Međunarodni dan tolerancije, 16. studenog, učenici OŠ Prečko i OŠ Tin Ujević uz podršku Medijacijskog centra Zagreb svojim su sugrađanima podijelili dragocjene misli, poruke tolerancije, mira i dobrote. Slučajnim su prolaznicima na glavnom gradskom trgu darivali ispisane poruke koje su izmamljivali osmjehe na lice i zahvalu. Akcija „Dođi po svoju dozu inspiracije“ pod motom Oboji svijet šarenim bojama tolerancije doista je hvale vrijedna!

→ *Moja religija je jednostavna. Moja religija je dobrota. (Dalaj Lama)*

→ *Nenasilje je oružje snažnih. (M. Gandhi)*

→ *U životu se ne treba bojati ničega. Treba samo razumijeti. (M. Curie)*

→ *Ljutitoga pobijedi blagošću, zlobnoga dobrotom, škrtca darežljivošću, lažljivca istinom. (Mahabharata)*

→ *Ne idi ispred mene, možda te neću slijediti, ne idi iza mene možda te neću voditi, jednostavno idi uz mene i budi mi prijatelj. (A. Camus)*

→ *Dan neće biti savršen, makar i zaradili svoju plaću, ako niste učinili nešto dobro nekome tko vam to neće moći platiti. Smeltzer)*

→ *Dobrota je jezik koji gluhi mogu čuti i slijepi vidjeti. (Mark Twain)*

→ *Kad smo u manjini, na kušnji je naša hrabrost. Kad smo u većini, na kušnji je tolerancija. (Ralph W. Sockman)*

→ *Potrebna je hrabrost da ustaneš i govoriš. I potrebna je hrabrost da sjedneš i saslušаш. (Winston Churchill)*

→ *Ako bih morao sažeti u jednoj rečenici ono najvažnije što sam naučio o međuljudskim odnosima, bilo bi to: Trudi se da najprije shvatiš, a tek zatim da budeš shvaćen. (Stephen Covey)*

→ *Ne možemo stati na kraj našim razlikama, no možemo učiniti svijet sigurnim mjestom za različitost. (John F. Kennedy)*

→ *Stvarni mir ne znači odsutnost napetosti i sukoba; stvarni mir je ostvarenje pravde. (Martin Luther King, Jr.)*

HVALA, HVALA... . . .

Puno hvala svim učenicima!

Iskreno zahvaljujemo svim nastavnicama i stručnim suradnicama koje su podržale projekt i pomogle nam u njegovoj realizaciji :

Jadranka Oštarčević, OŠ Prečko

Nina Matijašević, OŠ Prečko

Jadranka Bizjak Igrec, OŠ Bukovac,

Biljana Manin, OŠ Trnsko,

Andrea Bosanac, OŠ Trnsko,

Violeta Vragotuk, OŠ Ljubljana

Marija Brković, OŠ Ljubljana

Tihana Lipovec Fraculj, OŠ Stenjevec

Zlata Begović, OŠ Stenjevec

Veliko hvala Švicarskom Veleposlanstvu u Zagrebu bez čije bi potpore bilo nemoguće realizirati knjižicu „Priče o dobroti“.

Za ilustracije u knjižici korišteni su crteži Luke Ritza.

SAVJETOVALIŠTE "LUKA RITZ"

Zagrebačko savjetovalište protiv nasilja djece i mladih "Luka Ritz"

Fabkovićeve 1/3, 10000 Zagreb

tel: 01 888 5440, fax: 01 888 5441

e-mail: info@savjetovaliste.hr

web: www.savjetovaliste.hr

Savjetovalište

Luka Ritz

www.savjetovaliste.hr

Ova knjižica je nastala uz financijsku pomoć Švicarskog veleposlanstva u Zagrebu.

